

UZASADNIENIE

W dniu 04 marca 2021 roku K. B. weszła do budynku Urzędu Skarbowego w W. nie mając zakrytych ust i nosa za pomocą maseczki. Poproszona przez pracownika ochrony R. R. o jej założenie, odmówiła. Wobec tego wezwano funkcjonariuszy Policji. Na miejsce przybyli asp. M. P. i st. post. O. S.. Funkcjonariusze ustalili, że K. B. nie posiadała stosownego zwolnienia lekarskiego zwalniającego ją z tego obowiązku.

Dowód:

- wyjaśnienia K. B. w części (k. 18, k. 41, k. 110-111)
- zeznania świadka M. P. (k. 10, 00:19:51-00:26:56 na k. 126v-127)
- zeznania świadka R. R. (00:08:00-00:17:44 na k. 125-126)
- płyta z zapisem z monitoringu (k. 21)
- protokół oględzin (k. 22-25)

W dniu 12 marca 2021 roku K. B. stawiała się w Komendzie Powiatowej Policji w W., by złożyć zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. Na terenie w/w jednostki przebywała bez zakrycia ust i nosa za pomocą maseczki. Nie posiadała stosownego zaświadczenia lekarskiego, zwalniającego ją z tego obowiązku.

Dowód:

- wyjaśnienia K. B. w części (k. 18, k. 41, k. 110-111)
- zeznania świadka M. W. (00:29:07-00:34:40 na k. 127v-128)
- płyta z zapisem z monitoringu (k. 35)
- protokół oględzin (k. 36-36v)

W dniu 07 kwietnia 2021 roku K. B. stawiała się na wezwanie w Komendzie Powiatowej Policji w W.. Na terenie w/w jednostki przebywała bez zakrycia ust i nosa. Nie posiadała stosownego zaświadczenia lekarskiego, zwalniającego ją z tego obowiązku. K. B. okazała jedynie sporządzony przez siebie „dokument potwierdzający trudność w samodzielnym zakryciu ust i nosa”.

Dowód:

- wyjaśnienia K. B. w części (k. 18, k. 41, k. 110-111)
- zeznania świadka Ł. W. (k.78, 00:35:50-00:42:44 na k. 128v-129)
- kserokopia „dokumentu potwierdzającego trudność w samodzielnym zakryciu ust i nosa” (k. 69)
- płyta z zapisem monitoringu (k. 70)
- protokół oględzin (k. 71-72)

K. B. urodziła się w (...) roku. Jest panną. Ma troje dzieci. Ma wykształcenie zawodowe. Jest osobą bezrobotną.

Dowód:

- dane o osobie (k. 19)

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 19 kwietnia 2021 roku, sygn. akt II W 93/21 K. B. została ukarana za zdarzenia z dnia 04 marca 2021 roku i 12 marca 2021 roku karą 300 zł grzywny. (k. 45)

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 12 maja 2021 roku, sygn. akt II W 133/21 K. B. została ukarana za zdarzenie z dnia 07 kwietnia 2021 roku karą 300 zł grzywny. (k. 82)

Obwiniona K. B. nie stawiała się przed Sądem. W toku postępowania złożyła jedynie pisemne wyjaśnienia. Obwiniona podnosiła między innymi, że obowiązek zakrywania ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych wprowadzono z naruszeniem zasad tworzenia prawa i jest on sprzeczny z Konstytucją. (k. 18, k. 41, k. 110-111)

Pisemne wyjaśnienia obwinionej w zakresie, w jakim generalnie K. B. nie kwestionowała, że zarówno w Urzędzie Skarbowym, jak i dwukrotnie w Komendzie Powiatowej Policji w W. nie miała zakrytych ust i nosa maseczką zasługują na danie im wiary. Sąd odmówił waloru wiarygodności jej wyjaśnieniom w zakresie niezgodnym z ustalonym stanem faktycznym. W ocenie Sądu, wyjaśnienia te stanowią wyłącznie linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Na wiarę zasługują zeznania świadka R. R. – pracownika ochrony w Urzędzie Skarbowym w W. (00:08:00-00:17:44 na k. 125-126). Brak jest w jego relacji elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Świadek w pełni obiektywnie i szczerze opisał w swoich zeznaniach tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie. Zeznania R. R. znajdują nadto potwierdzenie w uzyskanym nagraniu z monitoringu z budynku Urzędu Skarbowego.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadka M. P. (k. 10, 00:19:51-00:26:56 na k. 126v-127) – podejmował interwencję w dniu 04 marca 2021 roku, zeznania świadka M. W. (00:29:07-00:34:40 na k. 127v-128) - podejmował czynności w dniu 12 marca 2021 roku, zeznania świadka Ł. W. (k.78, 00:35:50-00:42:44 na k. 128v-129) – podejmował czynności w dniu 07 kwietnia 2021 roku. Jako funkcjonariusze publiczni nie mieli oni żadnego interesu w wydaniu przez Sąd określonego rozstrzygnięcia. Sąd uznał zeznania tych świadków za w pełni wiarygodne, ponieważ były bezstronne, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość ich relacji.

Istotnymi dowodami w niniejszej sprawie są nagrania z monitoringu. Z pozyskanych zapisów z monitoringu z Urzędu Skarbowego w W., jak i z Komendy Powiatowej Policji w W. jednoznacznie wynika, że K. B. przebywała w tych miejscach nie mając zakrytych ust i nosa za pomocą maseczki.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dowody z dokumentów. Sąd uznał, że brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.

K. B. została obwiniona o to, że:

- w dniu 4 marca 2021 roku ok. godz. 12:10 w miejscowości W. przy ul. (...) na terenie Urzędu Skarbowego nie stosowała się do obowiązku zakrywania ust i nosa określonego w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, tj. o wykroczenie z art. 116 § 1a kw ,

- w dniu 12 marca 2021 roku o godz. 9:15 w miejscowości W. przy ul. (...) na terenie KPP W. niestosowała się do obowiązku zakrywania ust i nosa określonego w ustawie, tj. o wykroczenie z art. 116 § 1a kw,

- w dniu 7 kwietnia 2021 roku o godz. 10:00 w miejscowości W. przy ul. (...) na terenie KPP W. nie stosowała się do obowiązku zakrywania ust i nosa określonego w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, tj. o wykroczenie z art. 116 § 1a kw.

Odnosząc się do twierdzeń zawartych w pisemnych wyjaśnieniach K. B. wskazać należy, że początkowo – na mocy § 27 ust. 1 pkt 2 lit. a Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2020.1758 z dnia 2020.10.09) - do odwołania nałożono obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517), ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, w tym: na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych.

W/w Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.) – dalej *uzzzcz*.

Zgodnie z brzmieniem art. 46a *uzzzcz*, w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, Głównego Inspektora Sanitarnego oraz wojewodów: 1) zagrożony obszar wraz ze wskazaniem rodzaju strefy, na którym wystąpił stan epidemii lub stan zagrożenia epidemicznego, 2) rodzaj stosowanych rozwiązań - w zakresie określonym w art. 46b - mając na względzie zakres stosowanych rozwiązań oraz uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 46b *uzzzcz* - w ówczesnym brzmieniu - w pkt. 4 - stanowił zaś, że w rozporządzeniu, o którym mowa powyżej, można ustanowić: obowiązek poddania się badaniom lekarskim oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie.

Niewątpliwie z brzmienia przepisu art. 46b pkt 4 *uzzzcz* wynikało zatem, że przepis ten pozwalał w drodze rozporządzenia nakładać obowiązki jedynie na osoby chore i podejrzane o chorobę.

Bezspornie ingerencja w prawa i wolności obywatelskie - a za takie niewątpliwie należy uznać nakaz noszenia maseczek, może być dokonana wyłącznie w drodze ustawy. Art. 31 ust. 3 Konstytucji stanowi bowiem, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.

Opisany wyżej stan prawny uległ jednak zmianie. W dniu 29 listopada 2020 roku weszła w życie ustawa z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. poz. 2112). Dodała ona **do ustawy** z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi przepis pozwalający nakładać obowiązek noszenia maseczki na osoby zdrowe. Znowelizowany art. 46b *uzzzcz* w pkt. 13 stanowi, że w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 46a, można ustanowić nakaz zakrywania ust i nosa, w określonych okolicznościach, miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, wraz ze sposobem realizacji tego nakazu.

Ustawa z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. poz. 2112) wprowadziła także zmiany do Kodeksu wykroczeń. Poszerzono zakres odpowiedzialności za wykroczenie narażenia na zakażenie chorobą zakaźną (art. 116 kw). Do **art. 116 kw** dodano **§ 1a**, zgodnie z którym: kto nie przestrzega zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, podlega karze grzywny albo karze nagany. Zmiana ta obowiązuje od 29 listopada 2020 roku.

Obowiązujące od dnia 27 lutego 2021 roku do 19 marca 2021 roku Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.447 t.j. z dnia 2021.03.12) zostało wydane na podstawie **art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-13** ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159, 180 i 255).

§ 25 ust. 1 pkt 2 w/w Rozporządzenia stanowił, że do dnia 28 marca 2021 r. nakazuje się zakrywanie, przy pomocy maseczki, ust i nosa: w miejscach ogólnodostępnych, w tym:

- a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,
 - b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 1910 oraz z 2021 r. poz. 11) oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania,
 - c) w zakładach pracy, jeżeli w pomieszczeniu przebywa więcej niż 1 osoba, chyba że pracodawca postanowi inaczej,
 - d) w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,
 - e) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach);
- 3) w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, w budynku użyteczności publicznej przeznaczonym na potrzeby kultu religijnego oraz na cmentarzu.

Następnie od 20 marca 2021 roku do 08 maja 2021 roku obowiązywało zaś Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.512 z dnia 2021.03.19), które także wydano na podstawie **art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-13** ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159, 180 i 255).

§ 25 ust. 1 pkt 2 w/w Rozporządzenia stanowił, że do dnia 7 maja 2021 r. nakazuje się zakrywanie, przy pomocy maseczki, ust i nosa: w miejscach ogólnodostępnych, w tym:

- a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,
- b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 1910 oraz z 2021 r. poz. 11) oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania,
- c) w zakładach pracy, jeżeli w pomieszczeniu przebywa więcej niż 1 osoba, chyba że pracodawca postanowi inaczej,
- d) w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,
- e) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach).

Normy zawarte w w/w Rozporządzeniach skonkretyzowały nakaz, o którym mowa w art. 116 § 1a kw.

Wobec powyższego, nie budzi wątpliwości, że K. B. przebywając w dniu 04 marca 2021 roku w Urzędzie Skarbowym w W. oraz w dniu 12 marca 2021 roku i 07 kwietnia 2021 roku w Komendzie Powiatowej Policji w W., nie mając zakrytych ust i nosa przy pomocy maseczki, naruszyła nakaz określony w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi - wynikający z 46a i 46b pkt 1 uzzzcz - i wydany między innymi na podstawie w/w artykułów § 25 ust. 1 pkt 2 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu (epidemii Dz.U.2021.447 t.j. z dnia 2021.03.12), a następnie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.512 z dnia 2021.03.19). Przy tym K. B. nie posiadała zaświadczenia lekarskiego zwalniającego ją z w/w obowiązku. Bez wątpliwości charakteru takiego nie ma okazany przez obwinioną w dniu 07 kwietnia 2021 roku „dokument potwierdzający trudność w samodzielnym zakryciu ust i nosa”, który został opatrzony jej własnym podpisem.

Przytoczyć w tym miejscu należy także stanowisko prezentowane w doktrynie, podzielane przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie: „jak wspomniano, przepis art. 116 § 1a k.w. penalizuje nieprzestrzeganie zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych tylko w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, a precyzyjniej – ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi **i rozporządzeń wydanych na podstawie delegacji w niej zawartych** (np. rozporządzenie Rady Ministrów z 6.05.2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, Dz.U. poz. 861 ze zm.). Odpowiedzialność na gruncie art. 116 § 1a k.w. może ponieść każdy, kto nie przestrzega ww. zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków, w przeciwieństwie do wykroczenia z art. 116 § 1 k.w., które popełnić może jedynie osoba mająca konkretne właściwości.

Wykroczenie z art. 116 § 1a k.w. stanowi wykroczenie o charakterze powszechnym, przy zachowaniu częściowej tożsamości strony przedmiotowej wykroczenia z art. 116 § 1 k.w. Penalizacji na gruncie art. 116 § 1a k.w. będą więc podlegać wszelkie zachowania osób (także zdrowych) nieprzestrzegających zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, **w tym także w poszczególnych rozporządzeniach wydanych na mocy delegacji ustawowej**. Wykroczenie to może więc popełnić każdy.” (Lachowski Jerzy (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz, Opublikowano: WKP 2021, LEX)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.447 t.j. z dnia 2021.03.12), jak i Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2021.512 z dnia 2021.03.19) wydano na podstawie delegacji ustawowej - art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. W/w akty zostały wydane przez odpowiedni organ i stanowią one konkretyzację obowiązku wynikającego z ustawy. Bezsprzecznie obwiniona popełniła zatem wykroczenia z art. 116 § 1a kw.

W ocenie Sądu, obwiniona popełniła zarzucane jej wykroczenia umyślne. K. B. miała świadomość sprzeczności swojego postępowania z przepisami prawa, które niewątpliwie zlekceważyła.

Sąd uznał obwinioną K. B. za winną popełnienia czynów zarzucanych jej we wniosku o ukaranie. Na podstawie art. 116 § 1a kw w zw. z art. 24 § 1 i § 3 kw Sąd wymierzył obwinionej karę 600 złotych grzywny.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 33 kw. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie kara grzywny w orzeczonym wymiarze jest adekwatna i spełnia kryteria z art. 33 § 1 kw. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia jej winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu. Obwiniona jest bowiem osobą bezrobotną. Kara w tym wymiarze pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinioną, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania.

K. B. jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jej poczytalności, wobec czego w czasie popełnienia czynów mogła w pełni rozpoznać ich znaczenie i pokierować swoim postępowaniem Biorąc pod uwagę

okoliczności sprawy, stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionej należy określić jako znaczny. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na względzie art. 47 § 6 kw.

Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących i obciążających.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 119 § 1 kpw i art. 21 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 60 złotych tytułem opłaty oraz obciążył ją kwotą 120 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków.

Sędzia Natalia Dąbrowska